

Szinészeti Közlöny.

A vidéki szinészet érdekeit képviselő hetilap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 4 frt, félévre 2 frt,
negyedévre 1 frt, egy óra 40 kr.

Megjelen minden csütörtökön.

Előfizetések bármely naptól elfogadtnak. Hirdetések
jutányos áron számíttatnak. Nyilttér soronként 15 kr

A „Szinészeti Közlöny“ szerkesztősege és kiadóhivatala: Balaton-Füred, a színhaznál, hová a közlemények és az előfizetési díjak küldendők.

Écsy-jubileum B.-Füreden.

Augusztus 17-én egy érdemekben gazdag férfit ünnepel Balaton-Füred és ennek környéke. Écsy László fűrdőigazgató 50 éves jubileumát. Ez ünnepély nem csupán helyhez kötött, nemcsak a közeli vidéket érdekli, hanem általánosabb érdekű is, a mennyiben e magyar tengerparti fűrdőhely emelkedése és virágzása örömmel tölti el minden hazafi keblét, s ennek előmozdításában pedig nagy része van Écsynek.

Ötven év! Mily nagy jelentőségű e szó, mily hosszú időszakot fejez az ki. Ötven évet tölni a köztgy szolgálataban, a szenvedő emberiség érdekében, ezt kevés halandóról mondhatni el. Egy félszázadon át a nap minden óráját a köztgy javára áldozni fel, ez oly tény, a mely a legnagyobb elismerést vonja maga után.

Teljes megnyugvással tekinthet vissza Écsy László a hosszú, megfűtött pályára, mert nyilvános működése közhatszón volt. Elévülhetlen érdemeket szerzett magának fáradhatlan tevékenysége és kitartó munkássága által. A miért életének nagyobb részében küzdött, a mi őt évtizedeken át lelkesítette, azt az eszmét most megtestesítve látja, gyönyörködhetik munkássága eredményében, e kies fűrdőhely mintaszerű, kényelem tekintetében semmi kívánni valót nem hagyó berendezésében.

A b.-füredi új színpör felépítésére és a színházi szubvenczió kieszközlésére nézve, nagymérvben érvényesítette befolyását, számtalanszor jelét adván a magyar színművészet iránti lelkesedésének és egyszerűségének. Kedvesen is emlékeznek vissza mindazon színészek, kik Füreden működtek, az itt eltöltött kellemes napokra és hálásan Écsy László szíves jóindulatára. Bizonyítja ezt az ország minden részében működő színtársulatok tagjai által beküldött arcképek, melyek az „Écsy-diszalbum“-ban foglalnak helyet s melyeknek küldői hosszú életet kívánnak az ünnepeltnek.

Sok gondjai és elfoglaltsága közepette nem feledkezett meg a szegényekről sem. Nemes szíve, jósága és nagylelkűsége számtalan árva szeméből törölte le a nyomor köveit.

Mint hazafi, mint emberbarát, mint szünigypártoló, egyaránt az elsők közé tartozik.

Boldog ember, ki élte delén túl elmondhatja magáról: megtettem mindent, a mit tennem hazafiai kötelesség volt. Écsy László ezt büszke önértelben hangoztathatná, ha szerénysege nem tiltaná. Különbön ezt fölösleges is neki tenni. Az ő érdemeiről beszélnék tettei és azon közbeesülés és tisztelet, melyben mindenki által személye részesül.

Az elismerés koszoruját nemcsak azért érdemli meg, mert küzdött, fáradott, hanem megérdemli azért

is, mert évtizedek hosszú során keresztül híven, igazán és sikerrel végezte nehéz feladatát.

A számtalan ötvikvívánatokhoz, melyekkel mai napon barátai és nagyszámu tisztelői elhalmoztak, hozzáfűzzük a miénket is, s őszinte szívből kívánjuk, hogy a jubilánst tartsa meg az egek Űra, az emberi életkor legvégső határáig. Eljen soká, hogy tovább is munkálkodhassék a köztgy javára.

Báthory R. Mihály.

Écsy László életrajza.

A közbeesülésben álló férfinak itt közöljük változatos életrajzát, a szeretetház igazgatósága által kiadott „Emléklap“ után.

Écsy László született 1809. december 1-én Péren (Győr megyében) nemesi szülöktől. Iskoláját helyben kezdte meg s 1821-ben a győri gymnasium I. latin osztályában folytatta. Szülői papnak szánták, ő azonban a jogi pályát választván, 1831-ben el is végezte a jogakademiát Győrben s azonnal Beke Krisztof jogtanár s igen jeles ügyvéd mellett joggyakornoki állást foglalt el.

1833. évi szeptember 29-én a pannonhalmi főapáti irodalma lépett mint irnok, hol ügyessége és fáradhatlan szorgalma által rövid idő alatt ugy kitüntette magát s annyira megnyerte Kovács Tamás akkori főapát bizalmát, hogy az még azon év november hó végén a Pozsonyban megnyitott országgyűlésre magával vitte, hol rövid idő alatt az országgyűlésen működő királyi tabláni felekedtetett jurátusnak, mire egy év lefolyása alatt az ügyvédi vizsgát is letette kitünő sikerrel.

Az 1834-ik év fordulópontot képezett Écsy életében. A jogi pályára készült ifjut megnyerő külsejénél s kitünő modoránál fogva, főapátja ugylatszík jobbnak látta más, az ő jeles tehetségeinek inkább megfelelő munkakörbe helyezni. Erre pedig a balaton-füredi fűrdőintézetért nagy szerencsétlenség szolgáltatott alkalmat. 1834. évi július 26-án — éppen Anna napján — a déli órákban ugyanis a Horváthházban tűz ütven ki, a Horváth-, Fűlöp-, Talliánházak s a nagy vendéglő egészen a lángok martalékává lettek. A leégett uradalmi épületek újból való felépítése még azon év szeptember havában megkezdett s Écsy László szeptember 26-án Tihanyba küldetett, hogy az építkezésekre felügyeljen. A következő évben lejárva a bérleti idő, az eddig 2000 váltó forintért haszonbérbe adott fűrdőintézet kezelése visszaszállt a tihanyi apátságra, ez pedig az intézet vezetését „felügyelő“ czímmel 1835. évi május 20-án Écsy Lászlóra bízta.

Itt Écsy a helyi körülményekkel megismerkedve, éleslátásával mindjárt felismerte mindazon hiányokat, a melyek azon időben itt ugy a lakházak, mint a hideg s meleg fűrdőket illetőleg léteztek, s finom, tapasztatos eljárásával megtudta uraságát arról győzni, hogy Füred az akkori kezdetleges állapotban nem

maradhat továbbra, hanem hogy a tűzvész által elpusztított házak helyreállításán kívül még más teendő is vár az apátságra: t. i. hogy új épületek emelése is elkerülhetetlenül szükséges. Épült is ugyanazon évben az ugynevezett Ujfürdőház 45 szobával s 9 elsőosztályú fürdővel és ugye ez, mint az Ófürdőház, másodosztályú meleg fürdőkkel 1836. június 27-én át is adott a forgalomnak. Ugyanezen évben építettett egy új gépház arra a célra, hogy a Balatontól vizet lőerő által lehessen felvezetni a fürdőkbe.

Az 1837-ik évben eszközölte Écsy az első gyógylisztak kiadását s a rá következő évben a hideg fürdő nagybővítését. 1838-ik évben Bresztyenszky Béla neveztetett ki tihanyi apáttá, a ki Écsy törekvését, Füredből egy jól felszerelt gyógyintézetet teremteni, hatalmasan pártolta. Ezen derék főpap e célból betartta Écsyvel a külföld jelesebb fürdőit, hogy az ott szerzett tapasztalatokat Füred érdekében érvényesíthesse. Écsy ilyen tanulmányi utat később is vagy maga, vagy a fürdői főorvossal együtt — saját költségén csaknem minden évben tett. Ez nem is maradt sikertelenül, mert Écsy ennek következtében a kor kívánalmainak megfelelőleg át is alakította a fürdőket, sétányokat, lakházakat, az intézet adminisztrációját stb. s czélszerű új épületekkel gazdagította FüreDET. 1842—48 időközben épültek ugyanis Écsy felügyelete alatt a keresztház; a pompás kaporna, mely 1846. év június havában szenteltetett fel; a kávéház s e fölött egyik étterem, az északi; a vendéglőslak konyhával s más ehhez tartozó épületekkel együtt.

Bresztyenszky apát halála után 1848—1856-ig, a mely idő alatt apát helyett egy adminisztrátor vezette Tihanyban az uradalmat, Füred életéből nem sok nevezetes eseményt jegyezhetni fel.

Egészen új és kedvező aera következett azonban Kruesz Christosom pannonhalmi főpap és Simon Zsigmond tihanyi apát kinevezésével. Ezen jeles egyházi férfiak, a legjobb szándéktól vezéreltetve s teljes egyetértésben karolták fel Füred ügyét s méltányolva az eddigi fürdő-telügyelő fáradságtalan buzgalmát s szakértő tehetségét, nemokara magas hivataluk elfoglalása után, őt tagasabb működési körrel ruházták fel s a leghatártalanabb bizalommal tüntették ki: Écsy László ugyanis 1867-ben ki lett nevezve a fürdőintézet igazgatójának; érdemeinek elismerésül pedig az apátság részéről a fürdőintézet területén egy villateltket kapott ajándékba.

A közügyek terén szerzett kiváló érdemei a legfelsőbb helyen sem maradtak elismerés nélkül, mert 1873. april 17-én a királyi kegy őt a Ferencz József-renddel való legmagasabb kitüntetésben részesítette.

Igazgatói állásában kifejtett tevékeny munkálkodásának legkiválóbb eredményei a következőkben foglalható össze: kiépítettett az Ujfürdőház díszes homlokzata 32 szobával s az új pompás fürdőház márvány fürdőkádakkal, szénsavas s elegáns berendezett gőz-, zuhany- és savanyviz-tükörfürdőkkel. Mind ezen fürdőköz a víz most gőzével vezettetik s az látja el az öntözésre berendezett vízvezetkeket is. Füred legnagyobb fogyatkozásának, a lakáshiánynak, megszüntetése czéljából kieszközölte, hogy az eddig parlagon fekvő telkek hazhelyekké kihatíva, privát embereknek eladhatók legyenek villák építésére. Ezen házhelyek ma már gyönyörű kertekké átalakítva, legnagyobb részben csinos nyaralókkal vannak beépítve. Az egész gyógyhelyet hús árnyékot nyújtó fasorokkal vette körül s az utaztak szabályozva, fakkal ültetett be és kieszközölte, hogy az országot, mely a gyógyhely disztelenítésére s a fürdővendégek zaklatására a fürdőintézet közepén vonult át, más helyre tétessék át. A Balatonpart nagy tölések által fellemeltetvén, szélesbítettett s ma ekként biztosítva a víz előntése

ellen is, gyönyörű rózsáligeteivel a legkedvesebb sétányul szolgál a fürdőközönségnek. Egyszóval minden lehető elkövetett, hogy Magyarország ezen legelőkelőbb fürdőhelyét, az európai kiválóbb fürdők mintájára, minden igényeknek megfelelőleg s kifogástalanra tegye.

Eddigi működésének mintegy koronáját képezi a nagyszerű gyógyterem olvasó-termeivel; a fődött sétány s a kávécsarnok építésének kieszközölése; továbbá a fürdőt övedző parknak 20 holdnyi fenyes ültetvényvel való kibővítése s 50 éves fürdő-igazgatói jubileumának bizonyára legszebb emléke lesz az újonnan építendő 2 emeletes lakház, melynek felépítése az ó-fürdőháznak helyébe, Vaszary Kolozs pannonhalmi főpap és Simon Zsigmond tihanyi apát megállapodása folytán, valószínűleg még ezen évben meg fog kezdeni. Ez ezzel Écsynek egyik legrégebb terve is teljesedésbe megy.

Az itt felsorolt építkezések, ujtások s átalakítások keresztülvitelében Écsynek jó szándékai természetesen hajtóerőt szenvednek vala, ha a szenvedő emberiségért oly melegen érző Simon Zsigmond tihanyi apát részéről a leghathatósabb támogatásban nem részesült volna. Ezen derék főpap által hozott tetemes áldozatok mindenesetre nagy lendületet adtak Füred emelkedésének, de teljes felvirágzása sem fog bizonyára soká késni a nemeslelkű Vaszary Kolozs pannonhalmi főpap alatt, ki Füred iránt oly nagy vonzalommal viseltetik.

Écsy fáradsatlan tevékenységének jellemzésére szolgál, hogy ő a szorosan vett fürdői teendőknél kívül még másféle is sokféle tiszteletbeli hivatal által van igénybe véve, a melyeknek azonban mindig a legnagyobb lelkiismeretességgel s buzgalommal felelt meg. Écsy fürdőigazgató társelnöke az első magyar szeretetháznak B-Füreden s annak ugy létrehozása, mint fenntartása s adminisztratív ügyeinek vezetése körül 15 év óta elévülhetetlen érdemeket szerzett magának s ezzel humanus érzelmeinek s a tanügy iránti meleg érdeklődésének legszebb jelét adta. Külömben elnöke a b-füredi r. kath. iskolaszéknek s legújabban B-Füred és Aracs községek területére, az iskola-látogatói tiszttel lett kitüntetve. Vezérigazgatója a Balaton-gőzhajózási társulatnak s azonkívül nincs a megyei életnek mozzanata, a melyben részt ne venne; röviden: csupán az ország és Füred jólétéért él és munkálkodik. Écsy csak hazáját és Füredét s már közmondásossá vált, hogy Füred Écsy nélkül s Écsy Füred nélkül nem is gondolható.

Jótekönyiségéről is igen ismeretes Écsy az egész környéken; sok család örvend ezen jótékony férfi segélyének. A gondviselés kis részt juttatott ugyan neki a családi örömköz élvezetéből, mert a halál kérelhetlen keze mindkét szeri nőülésénél megszakította családi boldogságát s gyermekekkel sem áldotta meg, de az ő atyai szeretete, a mit saját gyermekeire nem fordíthat, annál nagyobb mértékben nyilvánul nővéreinek, Riglemének gyermekei irányában, kiket, 2 leányt és 1 fiut, mint saját gyermekeit neveltetett fel.

Écsy társalgása a külvilággal mintaszerű és nem mindennapi; ugy alattalóival szemben, azoknak legnagyobb fogyatkozásaiban, mint a vendégek részéről jövő nagy igényű követeléseknél, tud találni kibúvót és a legkitünőbbben érti mindenkit kívánsága szerint szolgálni s mindenkit meglegedetté tenni.

Écsynek sokoldalú tevékenysége fényesen igazolja, hogy nemcsak csatákban és a zöld asztal mellett szolgálhatja valaki hazáját és szerezhet magának érdemeket, hanem humanisztikus czélok ápolásában és emelésében is; ezen férfi ápolja és emeli FüreDET, ugyszólván bőlesőjétől fogva és szolgálja 50 év óta a szenvedő emberiséget.

Hasznos működésének 50-ik évfordulója alkalmából méltó örömmünnepet ilhet tehát ő, ki hivatásának híven megfelelt s örömet fokozhatja az az öntudat, hogy teljes mértékben megérdemli nagy számú tisztelői, a Füredet látogató fürdővendégek és a furdótulajdonos tihanyi apátság részéről ezen alkalommal nyilvánuló tiszteletet, elismerést s abbéli őszinte jókívánatokat, hogy Écsy László még igen sokáig éljen!

A jubiléum programja.

Az ünnepély programja következőképpen van megállapítva: Augustus 16-án vasárnap este, Geröty Andornak Balaton-Füreden működő színtársulata szerencsétlenül tiszteli meg a jubiléumát. Másnap 17-én, hétfőn reggel 8 órakor a füredi tüzoltók felvonulása s a községi előjáróság úrvölése. 9 órakor hálaistenisztelet, mely után a füredi polgári dalárda felvonulása következik saját zaszklaja alatt. 10 órakor a tüzoltóság díszgyakorlata Reményfy Jenő főparancsnok vezénylete alatt. 11 órakor a helybeli szeretetház igazgató-tanácsának és növendékeinek tisztelegése az ünnepelnél. Egy órakor díszelőadás, mely alatt a füredi dalárda énekel és a tüzoltók zenekara játszik. Délután öt és fél órakor a színpadon dísz-színlelőadás az ünnepelt tiszteletére, mely a következő sorrendben megy végbe: Ünnepi nyitány, Irta és vezényli Barna Izó, színtársulati karnagy. Ezt követőleg Geröty színtársulatának összes személyezte a szózatot éneklé, mely után Geröty színgazgató üdvözlő beszéde kíséretében Báthory Ilona átnyújtja Écsynek a díszalbumot, melyben mindazon színészek és színésznők arcképei foglaltatnak, a kik a múltban a balaton-füredi színpadon működtek. Ezzel befejeztetik az ünnepély első része. Ezt követi a „Piros bugyelláriss” népszimni előadása, melyben még a legkisebb szerepeket is mind elsősorú színészek játszzák. Este a Wild-féle vendéglobban tüzoltóból tartatik, tombolva egybekötvé.

A díszalbum.

Azon meleg rokonszenv és ragaszkodás, melylyel a vidéki színészet ama tagjai, kik Balaton-Füreden működtek, Écsy László személye iránt viseltetnek, lehetővé tette, hogy az átnyújtandó díszalbum egészen megtegyék tisztelői arcképeivel. E díszalbum egyszerű történeti becsesel bírand, másrészt visszavárzóslaja a multak kedves emlékeit. A díszalbum tartalmát következők arcképei díszítik:

Scerdahelyiné-Prielle Kornélia, a budapesti nemzeti színház művésznője; *Jakob* Lajos színgazgató, (két ízben volt Füreden); *Lászy* Vilmos; *Lászy* Etelka; *Dalnoki* Béni és neje, a m. kir. operaház tagjai; *Mezey* Péter, a budai várszínház tagja; *Paksy* Mihály veterán színész; öv. *Párthényi* Teréz, a népszínház tagja; *Szentkúthy* Mihály, 48-iki honvéd-főhadnagy és 40 éves színész; *Ujlaky* Jenő Temesvárról (3 évben működött Füreden; pár év előtt a színészetről lemondott); *Völgyi* György színgazgató, (működött Füreden először 1851-ben, azután 1854-ben Hetényi József társulatával, 1858-ban Latabár Endréné és 1867-ben Kömives Imre társulatával); *Kunsági* Nagy Lajos tenorista, (működött Füreden 1875-ben Follinusz János társulatánál, jelenleg takarékpénztári könyvelő Bihar-Mező-Keresztesen); *Lócsy* József jellemző színész, (működött Füreden 1862-3-ban, Molnár György igazgatása alatt, 1866-ban Bényei István társulatánál); *Léonard* Ujlaky Gizella, (működött Aradi Géry igazgatása alatt 1874-75-76-ban); *Hovardh* György, a budai várszínház felügyelője; *Sczyth* Jenő színész Rimaszombatóból; *Latabár* Kálmán, a bpesti nemzeti színház tagja, *Mezei* Péter, a budai várszínházról; *Hegedűs* Zsigmond, tenorista, *Hegedűs* Farkas Mariska, — Geröty színtársulatától; *Geröty* Andor, igazgató, *Geröty* Ilka, Báthory Romanesik Mihály, színházi titkár, Barna Izó, karmester, Fehérváry Ottó, Szeles József, Lubinsky Ödön, Kendy Gusztáv, Balogh Árpád, Prielle Kornélia, Báthory Ilona, Kendiné Anna, Farkas Gusztáv, Fehérváryné Mária, Veres László, Veresné Matild, Sz. Németh József, Berényi Gyula, Andorfi Péter, Császár Kálmán, Császárné K. Gizella, Kiss János, Erdélyi Gizella, Kiss Jánosné P. Mari, Vinezend Alojzia, Mezei Vilmos, Kassai M. Győző, Kováry Géza, Lejtényi Kornél, Lejtényi Janka, Károlyi Róza, Farkas Nina, Farkas Jenő, Kenedis Kálmán, Vitkovszky Imre, ruhatarúrok, (1883-84-85) Kelemen Jenő, sugó, Kiss Mariska, Nemeti József, Hegyesi Gyula, Miksa Emil, Hortobágyi György, Csermelyi Margit, — Köverné Komlósy Ida veterán színművésznő. — Laeczó Aranka a várszínház tagja, Kelemen Odón Kolozsvárról, Czakovné Irma (működött 1861-ben Pázmány Mihály társulatánál.) Bács Karoly (működött 1877-78. 80 és 84-ben) Mátyás Julia (1854) Kutasi Janka (1881.) Kelemené Molnár Gizella, Tukovay Loránd, Follinusz Aurél (1883-85.)

A balaton-füredi színészek 1854-ben.

— Viszsaemlékezés. —

Irta: Molnár György.

Latabár Endre színgazgató, június vége felé tömött kasszával, az elmaradhatlan teli pinczetekkel, Balaton-Füreden vezette társulatát. Balaton-Füredet a színészek is pihenő, üdülő állomásnak, fürdővel, szórakozással járó vakációknak tartották; nem kellett tanulni, sokat próbálni; a már betanult és előadott műsorról válogattak ki apróságokat, olykor-olykor egy-egy szalon-dramát is, melyek egy próbával úgy mentek, mint a karikacsapás.

Hüvös, esős időben a esinos régi kis színházban játsztak, melyet a zalamegyeiek építettek s melynek homlokára Kisfaludy Károly — ki legtevékenyebb részt vett a színház létrehozásában — „H a z a f i a s s á g a N e m z e t i s é g n e k” jelmondatot íratott. A melegebb napokon a parkban, a színészek által kubikolt és egy kör-fallal kerített nyitott színpadon tartották az előadásokat, melyeket, ha vihar vagy esős idő s megzavart, a közönséggel együtt, ugy mindenestől az állandó kis színházba futva, ott folytatták s végeztek be.

A kis színház színpadának két oldalán épült egyik szobában a direktor, másikban rendezes az énekesnő primadonna lakott; a tágas és tiszta, száraz színpad alatt mindentéle díribdarab dekorációkból összetakolt fallal elválasztva, a kisebb fizetésű színésznők, színészek tanyáztak; a többi tagjai a 1/2 órányi távolságra eső Arács és Füred helységben vettek maguknak lakást, egy kis csoport elsőrangú színész, színésznő meg egy nagy szőlő elhagyott kastélyban kényelmeskedett.

A fürdő territoriumán méregdrága áron sem kaptak lakást s így távol lakókra csak az volt a terhes, hogy az égető napon kelle a főpörbáról délfelé haza menni és a délután 4 órakor tartott előadásokra ismét visszatérni.

A főúri fürdővendégeknek is kedves gyűllyhelye volt Füred s nem egyszer tartottak halpaprakás vidám estéket Latabárnál, melyet társulatának híres éneknegyesei és szőlő- meg kórus dalai fűszereztek. Bizai, a nemzet bájója, csak e színészkorban érezte magát jól és csak itt nem komédiázott, ide járt kiönteni magából a valódi embert.

O nála nélkül nem is igen boldogulhatott a színészet Balaton-Füreden; az ebéd alatt marokra szedte a jegyeket és az étteremben árulta; a kik szobákban étkeztek, azokat a sétatéren fogta el, meg a fürdőkben; neki senkisen tagadta meg a jegyvevést, mindenki tudta, hogy a ki visszatasítaná, másnap oly koldusnak lesz az elegáns fürdőn kikiáltva, a kinek azért nincs egy forintja a színművészetre, mert másként nem tudná a szobáját kifizetni s hogy az egész fény csak olyan lopott fény, mint Bánkbanban Peturbán dörmögi a lemenő napra! Kalappal hordta a pénzt a színház kasszájába s gyakran több forint volt ebben, mint néző a színházban, de ő egyről sem maradt el, ott ült mindig egy színpad mellett üres páholyban, melyet azonban már eladott és innen beszélt bele az előadásba akár a peleskei notárius, valódi kedélyes családiasá tévén az előadások.

A nemzeti színház primadonnái Balatonfüredre igen szerettek vendégjátékokra jönni és előbb kipihenven és szórakozván magukat, háromszor-négyszer föllették s koszoru meg értekes ajándékokkal távoztak a fürdőből, melynek költségét is kikeresték. Jókainé, Komlósi Ida, Bulyovszkyne minden évben megfordultak vendég szerepre Balatonfüreden s így nyáron át mintegy nemzeti színházba vált a balatonfüredi kis színház s ugyszólván a magyar színészet nyári központjává, honnan a fővárosi sajtó kritikusan furdóli levelleikben nem egy tehetséges színészt, színésznőt kürtöltek ki, a miért aztán a balatonfüredi színészek az ország összes színészei előtt iri-

gyeltek voltak és azért is vágyott mindenki Latabárhoz, ezért kapott ő jó színészeket is oleőbb havi fizetésekre; olyan nyári piacznak tekintették Balatonfüredet a színészek, hol a fürdői gyönyörű élet mellett, hirre is verődhetnek s aztán elsőbrangu színházakhoz nagyobb fizetésre elszerződhetnek.

Voltak olyanok is, kik nem juthatván a társulathoz, betegség-üdülés színe-örve alatt Balatonfüredre hozták lányaikat (angyalikaikat) s két hét alatt addig kunyoráltak, kéregettek, hogy az érzékeny, jólelkű, derék E c s y L á s z l ó pártjukat fogva kieszközölje, hogy Latabár egyszer léptesse föl, mely alkalomra aztán az összes ülőhelyeket eladták s az illető beteg, pár száz forint, meg smukk ajándékkal terhelve, a fővárosi sajtóban kiadésérve — egészségesen és kövéren is eltávozhatott a jótékony hatású fürdőről.

A művészet és színpad bizony csak pongyolában volt a nagyon előkelő közönség előtt, mely inkább juxtot esinált, mikor egy-két jelenésre be-be tekintett a színházba vagy szinkörbe; különösen itt ment minden oly primitív módon, mintha csak nem is az ország első fűrdőjén, hanem valami kis helység vásári bódéjában tartott volna valamelyik gyalogtrup s nem a Latabár híres társulata előadásokat.

A közönség jó része a szinkör körül tarisznyázott és a hideg libasülték falatozásai közt végig hallgatta a füves páholyokból az egész előadást — ántre nélkül, ha aztán E c s y n e k egy-egy keresztény irgalmasságu hajduja elszólingatta őket, hát még apró kavics és agyagos föld darabocskákkal is behajigáltak a födétlen binére s történik oly keserűn tréfás és veszedelmes aprópek, hogy a rettenetesen ágáló előadók épp a legérdekesebb szituációban kaptak a képtekre egy-egy ütést.

A derék Fűred és Árács helységek pór lakói v iselték magokat legjobban. Ok nem pénzben, hanem mint hajdanta, terményekben és lábas-szárnyas apró marhákbán fizettek a karzati ülőhelyeket és esapatosan jártak a színházba, gyakran egy-egy nemzeti drámát rendelvén maguknak előre, mikor aztán csaknem ok töltötték meg az egész tágas szinkört; olyan református búcsúnak neveztek el az ilyen előadásokat, mint a pápisták Mária féle búcsujai Radnán, Pécesen és Czellenben stb. Különösen az irodalmi névvel is bíró szegény arási lelkész (Pap ándor) buzgólkodott híveinek a történeti drámák elődásaival való művelésében is, ki örökké a színészek közt élt nyáron, hogy a két hó alatt a hosszú ridég télre és sivar életre teli szívja lelkét a költészet és művészet szellemével.

1854. esztendőben Komlósi Ida és Bulyovszkiné vendégszereplései vertek nagy port föl Balaton-Fűreden is, hol éppen úgy mint Szathmariné és Jánosiné közt Kolozsváron, két táborra oszlott a közönség; Bulyovszkiné volt a zajosabb és számosabb párt, Komlósi Idáé a esőndesebb, de sulyos és gazdag elem, mely mindig szélesebb szallagot kötött a Komlósi Ida koszorujára, mely vastagabb is volt, meg értékesebb ékszerrel ajándékozta meg a jutalomjáték alkalmával, mint a Bulyovszkyné pártja a bájos Lillát. Az igaz, hogy az ünneplés dizező és az ajándékok átadó küldöttség hosszabb és nagyobb számú volt a Komlósi Idánál, de hát a függöny leboesátása után, még is ezé volt a tejteles di-esőség, míg a másiknál egy kis savó vegyült a diadal mámorába.

Visszaemlékezések B.-Fűredre.

Fűred fényes ünneplésre készül, a legjelesebb hazafiak egyikének, nagyságos E c s y L á s z l ó fürdő-igazgató urnak ötven éves jubileumára, kinek érdemét a ritka szépségű Balaton fürdőnk emlék-könyvében arany lapon kell megörökíteni. Ecsy ur munkálkodása és törekvése

nélkül Fűred oly szép soha nem lett volna. Ezen ünneplés alkalmával nemcsak a jelen résztvevők, de a messze távolban, sok ezek szívében fellobban a jó kívánság: hogy nagyságos Ecsy László urat az Isten sokáig éltesse!

E kis bevezetés után rátérek tulajdonképeni tárgyamra. Hetényi társulatnál elsőrendű tag voltam nőmmel együtt. Játszunk Fűreden 1847. 48. 49. 50. 51-ben. A forradalmi évek lezajlása alatt is Fűreden tartózkodánk, itt nemzetőrösködünk sok viszontagság között. Ecsy ur mindenkor pártfogolta és jó tanácsával gyamolította társulatunkat. Azon időben még nem volt meg a mostani szubvenzió, hanem minden társulat magára volt utalva kikeresni élelmét. Társulatunk osztályrészcs (proporeziós) lévén, hetenkint pár tizedet megkerestünk. Szállásom és konyhám a szinkör épületében mindenkor megvolt; naponként megirtam 20 szinlapot 40 krért, ez elég volt zsebpénzre.

73 év nyomja már vállaimat, de ez idő alatt vajmi ritkán voltak oly boldog napjaim, mint B.-Fűreden, a hová 1832-ben mentem először Komlósy Ferenc nagy társulatával. Majd ismét 1833-ban kerestük fel e fürdőt következő tagokkal: Komlósy Ferenc igazgató és neje; Tóth István; a leghíresebb magyar színész: Lendvay Márton, Lendvayné (ki még most is életben van), Fánesy Lajos, Körösy és neje, Fülöp és neje. Földváry Vince, Baranyai Péter, Nagy Gyuri, Farkas József híres táncos, Csigo Lajos, Kis Iván sugó, Soós Anasztázia, Magyar Julia, Munkási, Horváth Böske.

1846-ban kis társulatnál lévén, igen mostoha körülmények között Kanizsán arenáztunk. Ekkor már elsőrendű színész voltam, s szerettem volna Fűredre, innen pedig a télre Györbe jutni. Fűreden a gögös Hetényi igazgató működött, a ki Győrt is bírta a megye biztosítása mellett. 1846 augusztus közepén, forró melegségben Kanizsáról gyalog Fűredre mentem, csakhogy vágyamat elérhessem s a télen át Györben működhessem. A társulat akkortájtban a győriek kedvezcs színészeiből állott, kiket a megye kikötött. Hegedűs Lajos, Tóth József, Szilágyi Sándor, s mint vendég működött a társulatnál: D o b s a Lajos, jeles drámaírónk ki „Don Caesar”-ban lépett fel először.

Horváth György,

a várszínház felügyelője.

(Vége következik.)

H I R E K.

— Lapunk mai számához egy félív melléklet van csatolva.

— Szinigazgatók értekezlete. A vidéki színészet hanyatlak, ke köztudomásu dolog, valamint az is, hogy nemcsak kisebb szinigazgató, hanem a nagyobb is és leginkább ez utóbbiak — már-már roskadozni kezdenek a defecitez és óriási vesztésegeik sulya alatt. E helyzet javítása czéljából Szt.-Jásbán napkor a vidéki szinigazgatók összegyűlenek a fővárosban értekezletre. Eddig 11 igazgató ígerte meg részvételtét: Aradi, Csóka, Gerőfi, Krecsányi, Bogó, Dancz, Sághy, Arányi, Jakab, Miklósy és Tóth Béla. — Öszintén szólva, mi az ilyen értekezletekben nem igen bízunk, mert bármiben állapodnak is meg, határozatukat végre nem hajthatják, a mennyiben ez csak privat-jellegű tanácskozás s ehhez elsősorban a kongresszus, másodsorban pedig a belügyminiszterium jóváhagyása szükséges. Egyébiránt üdvözöljük az eszmét és sikert kívánunk a kivételhez, de egyre figyelmeztetjük az értekezlet tagjait, hogy határozatuk olyan legyen, mely ne jöjjön összeütöközésbe a színészesület alapszabályaival és annak törvényeivel, mert ellenkezőleg egész munkájok, kárbaveszett fáradság leend.

— **Színésziskolák a vidéken.** Egy új eszme pendített meg közelbél, mely nem kivihetetlen, sőt léte-
sítése okvetlenül szükséges, t. i. hogy a vidéki nagy
városokban, nevezetesen a hol felvételi bizottságok lé-
teznek, gyakorlati irányu színésziskolákat rendezzenek
be, melyeknek célja, hogy a kezdő színész helyes ve-
zetés mellett nagyobb szerepekben gyakorolja magát,
melynek alapján szakmakörét megállapíthassa s a fel-
merülő drámái vagy komikai tehetségek ne kallódjanak
el, mint kardalások. A tanfolyamokat 4—6 havi
időtartamra tervezik, mely idő teljesen elég arra, hogy
a komoly tehetséges kezdővel a színészetet megsze-
rettesse, a tehetségtelent pedig elriassza, még idejekor-
rán más pályára terelje és így a színészetet megmentse
a proletariátustól.

— **A vidéki hírlapszerkesztők országos kongressusa**
Budapestben, e hó 24-én fog megtartatni. La-
pünk szerkesztője, ha sokoldalú elfoglaltsága és a kör-
ülmények megengedik, személyesen megjelenik a
kongresszuson.

— **Balaton-Füreden** Gerófi Andor szinagaztó
nagy igyekezettel fejt ki, hogy a közönséget színháza
csalogassa, de minden igyekezete hajótörést szenved,
mert ez idő szerint Füreden vajmi csekély a színház-
látogató közönség száma. — A múlt héten Farkas
Gusztáv, a kolozsvári színház volt tenoristája, lépett
fel mint vendég a „Koldus diák” Jan Janczky szere-
pében szép sikerrel. — Legközelebb színre kerül az
„Eleven ördög” legújabb operette. — Jövő héten
Szerdahelyi Prielle Kornélia, a nemzeti színház ki-
tünő művésznője, kétszer lép föl mint vendég jótékony
célra s két legjobb szerepében fogja ragyogtatni pá-
ratlan művészetét. — A társulat még csak aug. 26-ig
szándékozik Füreden működni, azután szept. közepéig
Veszprémbe megy, a mikor téli állomására, Temesvárra
vönul be.

— **A krisztinavárosi szinkör igazgatósága,** hogy
a budai közönség igényeinek minél jobban megfelel-
hessen, elhatározta, hogy a gyapju utcai színházban
több előadást nem tart. A személyzet szorgalmasan
készül a népszínházról kapott darabokra, a melyek
egymásután színre fognak kerülni.

— **Színházi pályázat.** A nagy becskeréki
színház, a téli színi évadra vagyis f. évi okt. 1-től de-
cember végéig, esetleg 1886. virágvasárnapjáig bérbé
adatik. A kellően felszerelt kérévények augusztus 20-ig
nyújtandók be Nagy-Becskerékre Kulifay Lajos pol-
gármesterhez.

— **A marosvásárhelyi** állandó színházalap ör-
vendetesen növekedik. Az alapítványok összege már
meghaladta a 25,000 frtot. Már 16 páholyalapító tagja
van a szinügy-pártoló együletnek s a rendes és pártoló
tagok száma is egyre szaporodik. Legújabbán özv.
gr. Bethlen Istvánné, gr. Teleki Ilona, e minden ízé-
ben lelkes honleány és gr. Teleki Sámuel országgyű-
lési képviselő, az erdélyrészi ariisztokratia egyik kima-
gasló tagja 500—500 frtot irtak alá. Valóban büszke
lehet Marosvásárhely városa arra, hogy a székhelyén
és vidékén lakó főurak és nemesség oly melegen ér-
deklődnek a székely főváros emelkedése, polgárai cul-
turális előhaladása iránt, elsősorban járulván hazafias
áldozatokkal az állandó színház létesítésének alapjához.

— **Karczagon,** közelbél Ditróiné Mari vendég-
szerepelt Pesti L. szintársulatánál. A kitünő művésznő
a „Csók”-ban, „Arany ember”-ben, „Falusiak”-ban és
a „Képzelt beteg”-ben lépett fel mint vendég. A kar-
czagi igen szépen fogadták.

— **Szerződötések.** Örley Flóra, Nagy Iboyka,
Spányi Lenke, és Szida Teréz, Aradi Geróhoz Deb-
reczenbe. — Farkas Gusztáv tenorista okt. 1-ig mint
vendég, azontul mint rendes tag Temesvárra Gerófi
Andorhoz. — Berký Ferencz jellemzőszínész Bogýóhoz.

— Cservári Ilon operette énekesnő okt. 1-től a gyapju-
utcazi német színházhoz szerződött. — Kaczér Nínát
a népszínházhoz, Lenkeiné Emma tánczosnót pedig a
m. kir. operához szerződötték. — Kiss Mihály, a var-
színház baritonistája és népszínmű énekes Temes-
várra szerződött Gerófi Andor szintársulatához. Kiss
János operette és népszínmű énekes, nejevel Pataki Ir-
mával, Arányi Dezsőhöz szerződtek Pécsre.

— **Az előpataki fürdőn,** Polgár Károly szintár-
sulata szép pártolásnak örvend. Dícséretreméltó, hogy
még a románok is szorgalmasan látogatják a magyar
előadásokat. — „Ripp van Winkle” czimszerepében,
Antal Imre gyönyörű bariton hangjával teljesen me-
ghódította a közönséget, mely zajos tapsok- és kihívá-
sokban részesítette a tehetséges ifjut. Lisettet Pol-
gárné Ilka énekelte oly szép sikerrel, hogy őt is szá-
mtalanszor kitapsolták. A többi szereplők is mind dícsé-
retet érdemelnek.

— **A magyar dalcarnok.** Múlt számunkban el-
litettük, hogy a Solymossy-féle dalcarnok megbukott
Budapestben. Gyöngye daltársulat volt biz az, s minden-
képp daczára Solymossy Elek kezdetben nagy bevétel-
t csinált. Az első hónapban volt tisztán ezer frt
haszna. Fizetni azonban nem fizetett semmit, még tag-
jait sem, kiknek két havi gázsíjok odavesztett. A vál-
lalat megkezdése után másfél hónapra, június 18-án
Solymosi kasszáját lefoglalták, e napokban pedig Soly-
mosi hitelhezű, csődöt kértek ellene, a minek a bpesti
törvényszék helyt is adott. Solymosynak mindamellét
a vállalatból van félretett pénze. A dalcarnok ugyan
megbukott, de Solymossy nem vesztett semmit, legfel-
jebb hitelét, — mert anyagi tekintetben nem volt mit
vesztenie.

— **Német-Palánkán,** Arányi Dezső szinagaztó,
több tagját elhagyta, kiket nem volt képes tovább
vinni. Az elmaradt tagok nyomasztó helyzetűek nyhi-
téseül előadást rendeztek. Uglátszik ma-holnap Arányi
is a tönk szélre jut, mert nem bír helyes számitással,
és tapintatos körültekintő előrelátással. Eddigélé szin-
agzatása csak tengődés volt.

— **Beregszászban,** Dancz Lajos szinagaztó színi-
előadások tartására engedélyt nyert; miután azonban
azt igénybe nem vette, Szegedy Mihálynak adott
meg az engedély július 29-től 6 heti időre. Ugy lát-
szik azonban, hogy Szegedy társulata se fog be-
menni. Helyesen jegyzi meg a „Bereg”: Nem
rég ment el innen a Gerófi társulata, s kérdés, hogy
ily hamar képes volna-e egy más társulat jövedelme-
t csinálni?

— **Siklósról** Simándy Zsigmond szinagaztó ur
felvilágosító sorokat küldött be hozzánk, tudatva és
kellően indokolva, hogy miért hagyta el Mohácsos
társulatának kilencz tagját. Az indokolás szerint el
kellett az illetőket bocsátani. Hogy miért? ezt az il-
letők iránti kíméletből elhallgatjuk, mert a közlés ál-
tal jövőjűk tönkre volna téve. Társulata, — ugymond
Simándi — koránt sincs oszlófélben, sőt sikerült több
jó tagot szerződöttenie s jelenleg Siklóson szép pártó-
lásnak örvend.

— **Szinyér-Váralján,** Hegyi Gyula szintársulata
nem nagy pártolásnak örvend. A bérlet nem sikerült;
a társulat jobb tagjai: Kreesányi Katicza, Flóra, és
Jakabfi Arának kívül, Gyöngyösi E. Tomanócziné,
Eihard Róza, Török Berta, Dálnoki Gál Gyula, Lu-
kács Aladár, Kaposi Lajos, Homokay Béla s több a
színi pályára alkalmas tagok, kik magasabb igények-
nek is meg tudnak felelni.

— **Megkísérlett tragédia.** Sárbogárdon Ligeti
társulatának egyik legcsinosabb és legjobb játéku tagja
T— Ilon „Milimári” főpróbáján összeszólkalkozott di-
rektorával. A megsértett kisasszony hazamelve, négy
adag morfiomot vett be, a szörnyű kínok között esz-

méletlenül feküdt sokáig. Az orvos ellenmérget adott be neki rögtön. Most már a k. a.-nak egyéb baja nincs, minthogy mástól napig jól kiadta magát.

— **Békes-Gyulán** Krecsányi Ignác előadásai, a közönség elismerő tetszésével találkozunk. Azt mondják: a jó bor eczég nélkül is el kel, úgy is van az. Krecsányi Ignác szinigazgató és társulatának nincs szükségére reklamra, írják a B. Közl.-nek, a ki egyszer, bármely előadást élvezte, az minden bizonynál a leg-összintébb elismeréssel kell, hogy adozzék úgy a szinigazgató, mint szintársulata irányában. — Krecsányi eddigi jó hírnevét, most megerősítette és növelte; semmi aldozatot nem kímélve, igyekezik a közönség igényeinek minden tekintetben megfelelni, pedig no-tandam, a gyulai szinpartoló közönség igényei — mit már többször említünk — nagyok. És e nagy igények ma tökéletesen ki vannak elégítve. Még az eddig a lefolyt minden egyes előadáson ha nem is telt meg minden alkalommal zsufolásig a szinkör, de volt mindig telt ház, Gyula városa intelligenciájának színe-javából, a szó-szoros értelmében: szép közönség. — Jelenleg úgy áll Gyulán a színeszet ügye, hogy sem a közönségnek, sem a szintársulatnak nem lehet és nincs is egymásra panasza. Ugyanezért ha e társulat — a mint hírlik — Csabát és Szarvast is megfogja látogatni, megvagyunk arról győződve, hogy ott is a műpartoló közönség örülni fog az alkalomnak, s ott sem fog más lenni az általános bíralat és eredmény, mint Békes-Gyulán.

— **Kapuvártott** Zoltán Gyula szinigazgató társulata által, az ottani tűzkárosultak javára „Petőfi élete és halála” című színmű került színre. A közönség zsufolásig megtöltte a szinkört, a miből kitetszik, mennyire szereti az ott működő szintársulatot és mily nemes részvétellel viseltetik a szegény károsultak iránt. A szinigazgató nemeskebliségére mutat, hogy a jövedelem felérésztét, azaz 23 frt 45 krt a tűzkárosultak javára adta át, ezenkívül 14 frt 40 krt, mint felülfizetést, összesen tehát 37 frt 85 krt.

— **Nagyvárad** hírek. Vidor Pál a népszínház tagja, köztetszés mellett vendég szerepelt Nagyváradon. — Valentin Lajos az ottani szintársulat tenoristája okt. 1-től a m. kir. operához szerződött. — Nagyváradon a jutalomjátékok eddig szépen sikerültek. 85 frtos napi költség mellett kapott felibe Bokody 187. S. Vadnai Vilma 169, Ditróiné 210 és Somló 196 frtot. — Arbré Károly japáni művészarsasága négyszer játszotta s mindannyiszor zsufolt hazat csinált. Az ilyen produkcióknak mindig van közönsége. — Az ember tragediaja nyolczszori előadása, közel 8 ezer frtot jövedelmezett a konzorciumnak.

— **Rövid hírek.** Toka iné Mari, az egykor kedvelt dramai színésznő, Budapesten a Rökuskórházban súlyos betegen fekszik. — E sztergom anyagi tekintetben az idén nem volt oly kedvező Aradi Gerő szintársulatának, mint most két éve. Gyöngye partolásban részesült. — A d e s i új színház, melynek alapkövét mult hó elején tették le, 1886. őszére készül el. — Brassóban, a szászok eme fészkeben, állandó magyar színházat szándékoznak építeni. — Keszthelyről Miklósy Gyula Nagy-Kanizsára viszi társulatát, a hol már megnyerte a helyhatósági engedélyt. — Balahaj Lujza okt. 1-én lép föl először a népszínházban, a „Piros bugyellaris” népszínmű Zsófi szerepében. — Debreczenben Aradi Gerő újonnan szervezett szintársulata, szept. 26-án nyitja meg a színi évadot nagy ünnepélyességgel. — M.-Szigeten Csóka Sándor szintársulata nagyon közepes partolásban részesül. — A soproni magyar színházat, szept. 26-án fogják megnyitni, a bpesti nemzeti színház tagjainak közreműködésével. — Salgó-Tarjánban a szinpartoló közönség 126 frt önkéntes segély-

lyel könnyítette meg Baródi Károly szintársulatának a városból való közmozdulhatási nehézségeit. — Gyöngyösön Komlósy József szintársulata, az ottani fedett arenában „Sabinnók” vígjátékkal kezdte meg előadásait. — Jókai Mór új színműve, a „Fekete gyémántok”, páratlanul fényes kiállításban fog színre kerülni a bpesti nemzeti színházban, jövő hó második felében. — A kolozsvári színház intendánsává véglegesen gr. Eszterházy Kálmán nevezetett ki. — Mohács-on az ott működött Simandy-féle szintársulattól elvált és szerződés nélkül maradt tagok javára felolvasást és színelőadást rendezett néhány műkedvelő és pedig szép anyagi és erkölcsi sikerrel. — Makón, Sággy szintársulata az „Arany ember”-rel kezdte meg előadásait. — Ungváron állandó színház építését sürgeti az „Ungvari Közlöny”, mely szerint a legalkalmasabb színházi helyiség volna a régi kincstári serfőzde-épület, melyben 45 méternyi hosszú terem van. A mellékhelyiségeket öltözőkül lehetne használni. — Eger az idén nagyon rosszul ütött be Krecsányi szintársulatának. Ezuttal csak egy hónapig működött ott a derek társulat, mert hatalmas akadályai voltak a színházlatogatásnak; egyrészt a szokatlan kánikulai hőség, annyira, hogy a színházbajáros valóságos mártírság volt, másrészt az országos kiállítás sokakat elvont a színházról. — Serly Lajos karnagy megvált a népszínházról. — Mezey János, a fővárosi első magyar dalszarnok igazgatója, két hó alatt 1400 frtot vesztett, mert majus 1-től kezdve, a kellemetlen időjárás miatt előadásai, melyeket kertben hirdetett, majd minden este elmaradtak. — Ujfehértón Szegedi Mihály igen szép partolásnak örvendett. Az utolsó előadás után, a társulat tiszteletére nagy bankett tartott. A társulatot megkedvelte a közönség, mely sajnálja, hogy oly rövid ideig működött ott. Valószínűleg az igazgató is megbánta már eltávozását, mert Tornallyán, a hová tagjait vitte, nagyon rosz a kilátás.

— **Szintársulatok állomáshelyei.** Aradi Gerő, Nyíregyháza; Arányi Dezö, Kula; Balogh Alajos, Tapolca; Biródi Károly, Rima-Szombat; Bogóy Alajos, N.-Kőrös; Csóka Sándor, M.-Sziget; Csabi Imre, Rácz-Keve; Dancz Lajos, Zilah; Gáspár Jenő, Sz.-Tamás; Gerőfi Andor, Balaton-Füred; Hegyi Gyula, Szinyer-Váralja; Homokai László, Vajda-Hunyad; Hevesi Lajos, Battonya; Irsai Zsigmond, Kis-Komárom; Jakab Lajos, Tata; Jáni János D.-Szt.-Márton; Kárpáthy György, Szirák; Komlósi József, Gyöngyös; Krecsányi Ignác, B.-Gyula; Kolozsvári József, Nyék; Ligeti István, Sárbogárd; Miklósi Gyula, Keszthely; Nagy Vince-féle szintársulat, N.-Várad; Pesti Lajos, Turkeve; Polgár Károly, Elő-Patak; Sággy Zsigmond, Makó; Szegedi Mihály, Tornallya; Simándi Zsigmond, Siklós; Tóth Béla Torda; Tordai Grímus Gyula, Mós-dos; Váradai Ferencz, Kézdi-Vásárhely; Völgyi György, Nagy-Kálló; Zoltán Gyula, Kapuvár.

Szerkesztői üzenetek.

— **Benyó György** urat kérjük, szíveskedjék velünk hollétét — saját érdekeiben — mielőbb tudatni.

— **Külviasztmányok N.-Kőrös.** Minthogy a kérdéses lévai hírt mi nem említtük meg, ez okból az erre vonatkozó száfolatuknak sem adhatunk helyet lapunkban.

— **Hiador Szabadka.** Nagybeusi számban vettük. F-re vonatkozó nézete találkozik a miénkkel; jövő szeptember vezérezikket írunk ama tárgyról. Most kiszorult.

Felhívás.

Felhívom a vidéki színeszet férfi és női tagjait, hogy a kik hozzáam azonnal szerződni ohajtanak, tudassák velem feltételeiket. Társulatom fellépti díjra van szervezve s hetenként 4 előadást tartok. Utiköltségről gondoskodva leszek.

Kelt Hernád-Geszteley (Zemplénmegye), 1885. auguszt. 8-án.

Dékány Gyula
d. t. igazgató.

Felolvas szerkesztő:

Báthory Románicsk Mihály.